



Svatý František z Assisi

# Zprávy z farnosti

11/2007

*Listopad je měsíc, který na lidi často působí depresivně. Krása podzimu končí, zářící bílý sníh, ten se teprve objeví. Ale nepřehlédněme, jak do tohoto měsíce vstupujeme a co prožíváme v jeho závěru.*

*1. listopadu je Slavnost všech svatých. Je to důvod k velké radosti. Zdá se, že hned následující den, Památka věrných zemřelých, tuto slavnost zastíní. Jestliže si ale uvědomíme, že na „Dušičky“ můžeme pomoci otevřít našim zemřelým nebeskou bránu, tak je to opět důvod k velké radosti.*

*A čím končí měsíc listopad? Poslední neděle je Slavností Krista Krále. Je to koruna na závěr církevního roku. A pak již začne doba adventu, nový začátek. Prožijme s vděčností měsíc do kterého vstupujeme.*

*Boží pokoj do srdce vyprošuje*

*P. František*



## Příběh o vysvěcení kapličky a záchraně draka

V sobotu 13. října 2007 odpoledne jsme se mohli zúčastnit svěcení kapličky Nejsvětější Trojice u silnice na Sněžníku. Počasí bylo krásné, sluníčko svítilo a pofukoval vítr. Sešlo se nás asi padesát.

Na začátku nás seznámil pan Petr Zámeš s dějinami vzniku kapličky, kdy v devatenáctém století při vyorávání brambor se sedláku Ignazi Wernerovi ze Sněžníku probořila kráva do staré šachty. Za pomoci sousedů ji pracně vytáhli a z vděčnosti Bohu, že byla kráva zachráněna, nechal sedlák postavit na tom místě kapličku k Nejsvětější Trojici. V době komunismu byla kaplička zničena, zůstaly jen obvodové zdi a sloužila za skládku odpadů. Asi před deseti lety se jí ujal pan Zámeš, který ji se svým otcem a s přáteli postupně opravil. Obraz Nejsvětější Trojice, který zaplatil Městský úřad Jílové, namalovala Radka Kotrejchová z Děčína. Karel Stein nás krátce upozornil na duchovní význam tohoto místa. Velká radost a vděčnost sedláka Wenera, dala vzniknout kapli, která přetrvala do dnešních časů. Je to inspirace i pro nás - být vděčný a radostný se vyplácí!

Po úvodní písni k Nejsvětější Trojici - Hospodine všech věcí, Pane - otec František kapličku vysvětil a uvedl zajímavost, že v blízkém okolí jsou vlastně tři zasvěcení Nejsvětější Trojici: kostel v Jílovém, kostel v Dolním Žlebu a teď tato kaplička. Zaspívali jsme závěrečnou píseň k Nejsvětější Trojici. Během slavnosti projížděla po silnici auta, také traktor i linkové autobusy. Všichni se zájmem pozorovali dění.



Po slavnosti jsme se dívali na několik draků, jak krouží nad vedlejší loukou. To povzbudilo otce Františka, aby přinesl pěkného draka ze svého auta a s Matýskem Kylerovým jej vypustili do výše. Ovšem drakovi se zachtělo podívat se na nově vysvěcenou kapličku a jak k ní letěl, skončil na telegrafním sloupu a tam se usadil. Co teď? Seděl nahoře a mával ocasem, jakoby se nám smál. Pojednou se objevil Karel Stein a začal šplhat nahoru, povzbuzován nadšenými výkřiky přihlížejících. Opravdu se mu podařilo v krátké době draka odeslat dolů, což bylo provázeno velkým uznáním to-

hoto tělocvičného výkonu a potleskem. Drak ještě chvíli poletoval a pak jsme se v dobré náladě rozešli domů. Bylo to opravdu hezké odpoledne a doufáme, že se za rok zase u kapličky sejdeme, jak to bylo vyjádřeno místními obyvateli.

Marie Jirásková



„Jdu papežovi popřát  
k svátku.“

„Ale, dědo, dnes není  
Benedikta.“

„To jo, ale je šestnáctého.“



- Při pití čaje visí nad stolem na dlouhé niti kostka cukru. Otec se na ni podívá, pak čaj zamíchá a začne pít. Syn se podívá, zamíchá, znovu se podívá, zamíchá. Když se na cukr chtěl podívat potřetí, dostal od otce pohlavek s napomenutím: „Dej si pozor, moc sladíš!“

Skotská :-)

## Okénko do knihovny



**autor:** František Lukeš  
**název:** Celý život jsem se učil a přece jsem propadl  
**z obsahu:** Jak jsem se snažil být vždy tak „akorát“

V závěru smutné éry národní poroby nás bylo v kostele v Činěvsi stále více a více a to zvláště při slavnostnějších příležitostech. Někdy byl kostel i plný, to ovšem výjimečně. Jednou o půlnoční mši svaté bylo kolem kostela více než sto aut z celého kraje. Vždy se dávala slavná Rybova vánoční mše, která nikdy neztratila svou krásu a přitažlivost. Chodívala mezi nás, a nejen na vánoce, jedna rodina z Nymburka. Měli dvě děvčata. Dětem se v kostele jistě líbilo, ale bylo to pro ně příliš dlouhé, nemohly všemu rozumět, a tak netrpělivě čekaly na konec. Poslední Bohu díky pro ně znělo jako rajská hudba. Mše svatá bývala o půlnoci, ale jednou jsme jí připravili na jedenáctou hodinu, chtěl jsem, abychom právě ve dvanáct zpívali Narodil se Kristus Pán. Jindy jsme touto písní začínali, nyní končili. Děvčátka přišla ve chvíli, kdy na kostelní věži odtloukla dvanáctá hodina. Zpívalo se Narodil se Kristus Pán, všechny čtyři sloky a pak se lidé začali rozcházet. Děvčata obdivovala, jak krátkou jsme měli půlnoční bohoslužbu, připojila se radostným hlasem ke zpěvu a pak šla s rodiči domů. Myslím, že pro ně to byla ta nejkrásnější půlnoční. V duchu si říkám, že pro dětskou duši asi tak akorát.

Často o tom přemýšlím, jak vše udělat tak, aby to bylo akorát. Ono „akorát“ vlastně hledám celý život. Aby nic nebylo příliš rychlé a tím odbyté, ale ani příliš dlouhé a lidé nehubovali, že se dostanou pozdě domů, že jim ujede autobus, že pan farář je dobrý, ale neví, kdy říci Amen.

Myslím si, že to platí pro celý náš život. Když se lidé sejdou k nějaké oslavě, také nesmí být příliš dlouhá; moc by se vypilo a nakonec znehodnotilo. A naopak, kdyby účastníci řekli, že ani nestálo za to přijít, jak to bylo krátké, zas by to nebylo ono. Návštěva je vždycky dvakrát krásná. Když přijde a když zase odejde. A někdy je mnohem radostnější to druhé. I zde platí ono „akorát“, tedy vždy s mírou. Kdyby především muži dokázali odejít z hostince v pravý čas, bylo by v rodinách méně mrzutostí, možná docela žádné. Kdyby se ženy, které se sejdou a začínají pomlouvat, včas rozešly, bylo by na zemi více radostí a méně zloby. Všechno přehánění nakonec škodí. Ernest Hemingway napsal: „Člověk se tři roky učí mluvit, ale ani padesát let nestačí k tomu, aby se naučil mlčet.“ Je v tom samozřejmě velká pravda, kterou vztahuji i sám na sebe. Ale je v tom i pravý humor a člověk se usměje, když to slyší, neboť se to týká opravdu každého z nás. Vztekla, neomalená, přemrštěně kritická, hanlivá a pomlouvačná slova vyslovují lidé velmi často na potkání. Zde bychom se jistě všichni měli učit mlčet, zby-

tečného a zlého mluvení stále se odříkat. Pokud však jde o slova radosti, ta bychom mohli rozdávat snad vždy a každému. Víím však, že jsou chvíle, kdy je nejlépe nemluvit a i takových je v životě mnoho.

Ono všechno chce svůj řád. Člověk vždycky musí vědět, co může a kam může. Máme se za to také modlit. Dobře se říká: „Když je všechno v nejléším, pak přestaň.“ Třebas je to právě uprostřed. Co je nad to, je ke škodě. Člověk musí znát onu pravou míru, kdy končí radost a začíná kocovina.

*připravila M. J.*

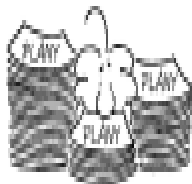


Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.



## **Farní rada**

### ***Zpráva z 10. zasedání Farní rady ze dne 09. 10. 2007***



V neděli 9. října se po delší odmlce měla sejít Farní rada. Ta se také nakonec sešla, i když je pravda, že to byla pouze její menší část... Přesto se projednávaly následující dva body.

#### **Program jednání:**

- **Příprava na ustanovení nové farní rady**

Blíží se konec funkčního období stávající farní rady. P. Jirásek v této souvislosti vyslovil názor, že členové nové farní rady, která bude v tomto roce ustanovena, by měli mít napříště svěřeny na starosti koordinaci konkrétních oblastí života naší farnosti. Proto je vhodné pokusit se vymezit oblasti (resorty) farního života, kterými by byli jednotliví členové nové farní rady pověřeni.

Na zasedání farní rady zazněly tyto návrhy vymezení jednotlivých oblastí:

- ☞ údržba a drobné opravy farního majetku (kostel, inventář)
- ☞ výzdoba kostela
- ☞ informační nástěnky v kostele
- ☞ pravidelné aktivity ve farnosti (vyučování náboženství, biblické hodiny, pravidelná setkávání)
- ☞ společné jednorázové akce farnosti (poutě, výlety apod.)
- ☞ děti a mládež
- ☞ křeslo pro hosta

• **Program příštího jednání fary**

Rozpracování oblastí (resortů) farního života.

Martin Kolář

*Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 28. října 2007 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...*

**Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!**



Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen



**Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové**

Rok 2007	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 148 Kč	1 848 Kč	1 850 Kč	Na církevní školy
Únor	7 575 Kč	2 882 Kč	4 330 Kč	Svatopetrský halíř
Březen	6 502 Kč	1 630 Kč	2 535 Kč	Na uprchlíky
Duben	10 357 Kč	2 528 Kč	1 500 Kč	Na svatou zemi
			2 000 Kč	Na bohoslovce
Květen	6 754 Kč	1 757 Kč	3 090 Kč	Na záchranu kostelů
Červen	5 934 Kč	2 616 Kč	1 524 Kč	Souboru M. Boka za koncert v Jílovém
Červenec	9 781 Kč	1 777 Kč	0 Kč	(včetně sbírek na pouti na Javorech)
Srpen	7 012 Kč	1 648 Kč	0 Kč	
Září	9 904 Kč	2 166 Kč	4 072 Kč	Na náš oltář
			2 676 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
<b>Součet</b>	<b>70 967 Kč</b>	<b>18 852 Kč</b>	<b>23 577 Kč</b>	

R. S.



## Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

<b>Rok 2007</b>	<b>4. listopadu</b>	<b>2. prosince</b>
-----------------	---------------------	--------------------

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	<b>12:55</b>	14:43	16:43	Dolní Žleb	<b>14:11</b>	15:01	17:01	18:11
Čertova Voda	<b>13:04</b>	14:52	16:52	Čertova Voda	<b>14:17</b>	15:06	17:06	18:17
Dolní Žleb	<b>13:10</b>	14:58	16:58	Děčín hl. nádr.	<b>14:26</b>	15:16	17:16	18:26



### Informace, aneb co se událo a co nás čeká



*podle R. S.*

- ☞ **Památka věrných zemřelých** - V pátek 2. listopadu, v den Památky věrných zemřelých, bude v kostele svatého Františka mše svatá ráno v 8:00 i navečer v 18:00.
- ☞ **Dušičky v Děčíně** - S křesťanskou nadějí ve vzkříšení z mrtvých vzpomeneme v pátek 2. listopadu na hřbitově u kříže na Škrabkách ve 14:30, na Folknářích v 15:00 památky našich zemřelých.
- ☞ **Dušičky v Jílovém** - S křesťanskou nadějí ve vzkříšení z mrtvých vzpomeneme v pátek 2. listopadu na hřbitově v Jílovém (u kříže) v 15:30 památky našich zemřelých. V 16:15 bude v kostele mše svatá.
- ☞ **Ekumenické setkání** - s modlitbou a písní prožijeme na Mariánské louce, na místě farního kostela a hřbitova původního středověkého města Děčína. O historii lokality promluví v sobotu 3. 11. 2007 archivář Petr Joza a Otto Chmelík. Sraz je na nábřeží u sochy dr. M. Tyrše v 16:00.
- ☞ **Setkání varhaníků, sbormistrů...** - V sobotu, dne 10. listopadu 2007 je příležitost pro setkání všech, kteří mají vztah k hudbě při liturgii, zpěvu, rádi by se dozvěděli více z této oblasti. Můžete přijet do Domu kardinála Trochty v Litoměřicích, začínat se bude v 9:30. Pozvání přijal pan varhaník Vladimír Roubal, varhanní virtuos a regenschori kláštera na Strahově, který se účastníkům bude věnovat. Je vhodné dát o sobě vědět kvůli zajištění oběda. Kontakt: 416 738 036, [pastoracni.lm@quick.cz](mailto:pastoracni.lm@quick.cz).



- ☞ **Exercicie pro laiky** - Pastoračnímu středisku můžete také zasílat přihlášky na exercicie pro laiky, které se konají 23. - 25. listopadu 2007 v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích. Povede je Mons. Jiří Mikulášek. Téma: *Žít důvěrně s Kristem uprostřed světa.*
- ☞ **Mše za zemřelé...** - V sobotu 10. listopadu bude v 16:00 v kostele Povýšení Svatého Kříže mše svatá za zemřelé členy z rodiny Thůnů. Hlavním celebrantem bude biskup Josef Koukl.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: [RKF.DC.Podmokly@seznam.cz](http://RKF.DC.Podmokly@seznam.cz) - navštivte naše/vaše stránky!



## **Sanabitur © – seminář o vnitřním uzdravování**

### **11. část - dokončení**

#### ***V. část: Závěrečné shrnutí***

Zde popsaný postup, jak Pána prosit o vnitřní uzdravení, může mnohým připadat jako manipulující psychoterapeutická hra. Proto bude dobré se s touto námitkou konkrétně vyrovnat.

Jak už jsme řekli výše, vnitřní zranění člověka se projevují hlavně skrze jeho zraněné pocity. Moderní medicína ukazuje, že lidské pocity mají centrum v té oblasti mozku, na kterou rozum a vůle nemají spolehlivý vliv. Ale v téže oblasti mozku má centrum také fantazie a tvořivost člověka.

Pán Ježíš je Pánem celého člověka – těla a duše, rozumu a vůle, pocitů i fantazie – všeho! Když člověk hřeší, začíná většinou od myšlenek, ve fantazii – z nich pak vznikají pocity, touhy, vášně a skutky. Při radikálním obrácení, úplném odevzdání vlastního života Bohu, mu tedy musíme odevzdat také všechny myšlenky, všechny pocity, všechny představy. Ale právě na oblast nejvíce potlačených pocitů – které si člověk často pochopitelně nepřipouští a nedovolí – můžeme vlivně působit jen silou představivosti. Nová fantazie, nová představa vyhání staré vzpomínky a pocity, tak jako v novém počítačovém programu - naprogramují se nové synapse, jimž se staré vzorce chování, staré bolesti prostě vymažou.

Věřící člověk může snáze odpustit sám sobě, když může alespoň s myšlenkami pracovat lépe než předtím. Když mi Bůh ve své lásce důvěřuje, že s Kristem a v Kristus mohu žít svatě, pak mám naději, že to i dokážu. „*Staré pominulo, nové nastoupilo*“ (2 Kor 5, 17), říká sv. Pavel. Člověk se stává novým stvořením – ale ne psychologickým sebeuzdravením, ale skrze svou víru ve všemohoucího vzkříšeného Pána, který mezi námi a v nás přebývá, chce uzdravovat a také uzdravuje.

Velmi důležitým bodem přitom je také úzké spojení procesu vnitřního uzdravování se stále pokračujícím procesem osobní pouti po cestě osobní



svatosti. Tady už člověk neočekává bezpodmínečně náhlé, zázračné uzdravení. Uzdravování nastává pomalu, ale stále. Tím je vyloučen strach ze selhání, časová tíseň, stres a jiné podobně negativní vlivy. Nemusím už mít strach, že moje nedostatečná víra mi eventuálně zabrání v uzdravení, mohu si dopřát čas k duchovnímu růstu a při tom budu zjišťovat, že pomalu, ale jistě jsem uzdravován v konkrétních záležitostech.

Zkušenost učí, že síla představivosti věřícím usnadňuje oživit osobní víru v lásku a všemohoucnost přítomného a živého Ježíše. Mnozí byli tak hluboce vázání na tyto představy, že zakoušeli tělesné příznaky – cítili Ježíšovo požehnání nebo omytí jeho krví jako „určitý druh zasažení proudem, teplo, které proudilo celým tělem“ atd. A tak představivost a fantazie, které v minulosti byly užívány k hříchu, slouží nyní k nápravě, k opravování, k obnově myšlení a k také k uzdravení a růstu v osobní svatosti.

Než zavrhneme tyto výpovědi jako klamné představy nebo autosugesce, pozvěme tyto osoby po delší době ještě jednou k rozhovoru. Často pak můžeme zjistit, že k „uzdravení“ skutečně došlo – jak vnitřnímu, tak mnohdy i tělesnému, protože tělesné uzdravení těla je často důsledkem uzdravení duchovního. Většinou ale takový pacient vypovídá, že zakouší jen velmi hluboký život modlitby, zřejmou potřebu prohloubeného života ze svátostí atd.

„Mnohem lépe se mohu modlit,“ „Nemohu už žít bez každodenní účasti na mši svaté“ – a další podobné výpovědi nejsou po několika-měsíční modlitbě za uzdravení zvláštností. A i když nedojde k žádnému uzdravení, přesto ti věřící, kteří se zúčastnili semináře o uzdravování, jsou na základě učení o zaslouženém a nezaslouženém utrpení často ochotni přijmout s radostí svůj každodenní kříž, pod nímž předtím silně trpěli. Zcela osobní vztah k Vykupiteli, připravenost údů mystického těla ke spoluvykupování a rozhodné uskutečňování křesťanského poselství v každodenním životě jsou nejčastějšími viditelnými plody seminářů nebo exercicií o uzdravování. Pán sám žehná tomuto úsilí svým často podivuhodným působením, takže po-  
ciťujeme, že žijeme v prvních dnech církve – „*Pán působil s nimi a potvrzoval jejich slova znameními, která je provázela*“ (Mk 16, 20).

*Prof. Dr. James Mariakumar, SVD, Kerala - Indie*

*Text zpracovala Fella baronka Piccolomini*

*Překlad P. Jaroslav Brož, léto na MS 2006 v Litomyšli*



- „Do obchodu vejde chlapec s nápadně velkou taškou. „Máte jed na myši?“ „Jistě, a to ho chceš celou tu tašku?“ „Ne, já ty myšky nesu s sebou...“

## Biblický koutek

### 9. část

Egyptská země. Egyptská civilizace (3 000 - 650 př. Kr.) je slavná díky faraonům a jejich pyramidám. Byla velmi úzce spjata s řekou Nilem, která územím Egypta protéká. Každým rokem ke konci léta se Nil vyléval z břehů a zanechával za sebou velmi úrodnou vrstvu bahna. Egyptská společnost byla uspořádána do pyramidové struktury: na vrcholu stál *faraon*, který byl pokládán za boha; nikdo se mu bez jeho svolení nesměl podívat do tváře. Po něm následovala *šlechta*, která vládla jednotlivým oblastem, do nichž byla celá říše rozčleněna; na stejné úrovni se nacházeli i *kněží*, kteří působili často jako astronomové, lékaři nebo mágové; kromě nich existovali *písaři*, k nim patřil i Josef, kteří spravovali bohatství státu – ti jediní uměli číst a psát; velké množství lidu, který byl svobodný, tvořili *vojáci*; nejnižší postavení měli *otroci*, kteří museli vykonávat ty nejtěžší práce.

(pokračování příště)

z knihy *Katedrála moudrého písaře*, připravila M. J.



## Miluji smrt

Zajděte si některého slunečného dne do domova důchodců, na místo, kam zhýčkaná láska dnešních dětí odkládá své staré rodiče. Co by z nás bylo, kdyby nebylo smrti?! Nebo byste si přáli žít věčně v domově důchodců? Já ne.

Jsem si jist, že až mě lis smrti rozmáčkne jako olivu, dozvím se v tom okamžiku odpověď na všechny nezodpovězené otázky života. Miluji smrt, protože mi znovu daruje život. Miluji smrt, protože věřím ve vzkříšení a život věčný.

Věřím, že se rozběhnu vstříc svému Bohu jako malý chlapeček, tak jako jsem kdysi běhal jako blázen naproti svému otci, který na mě čekal před školou, aby mne vzal na procházku po loukách lemujiících břehy řeky Pád.

Nedivte se mým slovům. Znějí možná podivně, ale to je jen zdání. Mnohokrát jste ode mě slyšeli, že věřím v Boha a že jsem úsilí o tuto víru zasvětil celý svůj život. A právě proto, že věřím v Boha, vím, co je smrt, a smrt mi už nemůže nahnat strach.

*Carlo Carretto, Hledal jsem a našel - Rozběhnu se vstříc Bohu (\*1910 +1988, Malý Bratr Ježíšův, italský katolický spisovatel a mystik)*



- Indiáni uzavřeli mír... - zakopali válečnou sekeru a zapomněli kde...



## Co dělat s pocitem osamělosti

Jste osamělí? Cítíte-li se osamělí, rozhodně nejste sami! Osamělost je v dnešní společnosti velmi rozšířená. Zdá se, že čím vyspělejší technika nás spojuje, tím více se cítíme osamělejší a oddělenější.

Osamělost vypovídá o tom, že něco není v rovnováze, že něco v našich životech chybí. Možná to „něco“ je někdo, koho jsme milovali a on zemřel. Jindy to může být vážná nemoc, která vyvedla náš život z rovnováhy a zanechala v nás pocit osamělosti. Osamělost je zvláště těžká, je-li spojena se zármutkem nebo nemocí.

Laskavé a praktické rady mohou ulehčit vaši situaci. Dobrou zprávou je, že za osamělostí tepe život. Můžete najít jiný způsob, jak být spojen sám se sebou, s druhými i s Bohem. Stačí několik chvil o samotě s touto malou terapií osamělosti a vy si uvědomíte, že když hledáte, naleznete.

Naleznete, že opravdu nejste sami!

*z knihy Edice Skřítkova pomoc*



## Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	15:30 - 16:15	starší děti	Marie Jirásková
úterý	15:45 - 16:30	mladší děti	Eva Kuncová
středa	15:30 - 16:15	starší děti	Marie Jirásková
čtvrtek	16:00 - 16:45	starší děti	Marie Jirásková



## Slavnosti a svátky



LITURGIE

1. 11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
25. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
30. 11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola



## Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
17. 11. Mezinárodní den studentstva
18. 11. Den Bible



## Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek svátek

## **Děčín - Podmokly**

- |         |                |  |
|---------|----------------|--|
|         | Mons. Kajnek   | jmenován titul. biskupem (1992) - 15. výročí |
|         | Mons. Herbst   | svátek                                       |
| 6. 11.  | Mons. Herbst   | narození (1943)                              |
| 7. 11.  | Mons. Graubner | převzetí arcidiecéze (1992) - 15. výročí     |
| 8. 11.  | Mons. Koukl    | narození (1926)                              |
| 14. 11. | Mons. Esterka  | narození (1935)                              |



### **Setkávání**



- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ každý pátek od 18:00 do 19:00 - příprava na biřmování



### **Setkávání v Jílovém**

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)



### **Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka**

<b>Neděle</b>	<b>09:00</b>	<b>17:30</b>
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov



### **Ostatní pořady bohoslužeb**

Jílové      **Neděle**      **10:45**      Kostel Nejsvětější Trojice



→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. 11. 2007, před 1. nedělí v prosinci ←

*Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)*